

Tabernakel 2

Een Bijbelstudie van Br. Joh. Braaksma over:
De Tabernakel.
Deel 2

Hij werd daar voor mij doorstoken, Hij werd daar voor mijn zonden gericht. Hij stierf voor mij de zonde-dood, de vloek-dood, Hij ging voor mij in het oordeel van God. De toorn ging over Hem heen, waar ik had moeten hangen. En nu, in het geloof, hang ik daar ook, want ik ben met Christus gekruisigd. Heeft u zo uw Heiland in de Geest al gezien? Dan bent u daardoor behouden. Jezus zegt dat Zelf in Joh.6: vers 40: " *Want dit is de wil Mijns Vaders, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe en Ik zal hem opwekken ten jongste dage* ". Jezus zegt: " *Als Ik verhoogd zal zijn, zal Ik zo allen tot Mij trekken* ". Uit liefde voor u heeft Hij Zich laten doorsteken. En deze Liefde zoekt wederliefde. Wijs het niet af, want wie deze Liefde van God afwijst, is voor eeuwig verloren. Er blijft dan geen ander offer meer over voor de zonde. Laten wij die Liefde niet alleen aanvaarden, maar laten wij voor die Liefde capituleren en neerknielen aan de voet van het kruis, in een restloze overgave en zeggen: " Heer ik ben onwaardig, maar Heer hier ben ik, zoals ik ben. U gaf Uw leven voor mij Heer, en nu behoor ik mijzelf niet meer toe. U stierf in mijn plaats. Wat ik nu nog leef, dat leef ik alleen voor U ". Dan gaan wij ervaren de kracht van dat kruis, dat de wijsheid Gods, de kracht Gods en ook de Liefde Gods openbaart. Dan wordt die diep gevallen zondaar opgeheven, gereinigd, gerechtvaardigd, want wij worden daar verzoend met God en wij worden daar gemaakt tot een kind van God. En nu zien wij hier nóg wat. Op dit altaar moesten op de vier hoeken vier hoornen zijn. De hoorn is het beeld, ook in te Schrift, van kracht en van macht. En er gaat van dit altaar, van het kruis, een grote kracht van God uit, naar de vier windstreken. Zegt Paulus het niet duidelijk in 1 Cor. 1 vers 18: " *Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods* ". En ook in 1 Cor.1 vers 24: " *maar voor hen, die geroepen zijn, Joden zowel als Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods en de wijsheid Gods* ". Hoe enorm die kracht van God is, vermag geen menselijk brein te doorgronden, en vermag geen mond uit te spreken. Deze vier hoornen spreken van de grote kracht Gods voor heel de schepping, zij dienden er voor, dat degenen, die voor de bloedwreker moest vluchten, behouden zou zijn, als hij in de voorhof de hoornen van het altaar kon aangrijpen; want op die hoornen van het altaar was ook het bloed van het offer gestreken. De zondaar, die de hoorn van het altaar aangreep, greep dus ook dat bloed aan, en daardoor ook de grote kracht van God, waardoor hij gered en behouden werd. O, dat wij toch aangrijpen, wat God ons gegeven heeft op het kruis van Golgotha, waar Jezus Zijn levensbloed storte als een losprijs voor onze ziel.

De grote kracht Gods--wie mag dat verstaan?

Mag ik het u illustreren en proberen u beter bij te brengen, hoe enorm groot deze kracht is? Wij leven vandaag in een wonderbare tijd, een tijd, waarin ook God meer op een bijzondere wijze werkt. En er gebeurt niets bij toeval. Wij zijn binnen gegaan in het atoomtijdperk, waarin God heeft toegelaten, dat de wetenschap iets van de kracht, die er in de materie ligt, ontsluitert wordt. Wij weten, dat het alles Gods schepping is en dus door God gemaakt, ook de materie. En nu behoort de dode materie tot de laagste rangorde van we schepping van God, want hoever gaat een levende ziel daarboven, en hoeveel te meer de mens! En toch gaat men vandaag ontdekken, wat een enorme kracht God in de materie gelegd heeft; hoe deze materie opgebouwd is uit atomen, en hoe om de atoomkern bepaalde, ontzettend kleine deeltjes, n.l. protone, ionen, rondcirkelen. En als men dat atoom gaat splitsen, komt daar zo'n enorme kracht vrij, dat de mens, die niet meer kan bedwingen, en heel de wereld hiervoor in angst en beven is gekomen. Wij weten ook, hoe door de enorme, vernietigende atoom wapens, krachten loskomen tot verderf, niet alleen direct, als zij tot explosie komen, en dus deze krachten vrijgemaakt worden, maar zelfs jaren en jaren daarna, kan de radioactieve kracht schade veroorzaken. Als er nu al zo'n kracht zit in het geringste van de schepping van God, in de materie, hoe enorm groot moet dan de kracht zijn in de Schepper Zelf! Dat kunnen wij niet verstaan. En oog is deze enorme grote kracht van de Schepper vrijgekomen op Golgotha's kruis, voor u en mij, want zoals men het atoom splijt en daardoor een enorme kracht vrijkomt, zo is op Golgotha's kruis één ogenblik de Schepper gespleten

geworden, want daar is God van God verlaten geweest, om u en mij. Gaat u er iets van zien? Hij, die geen zonde gekend heeft, die het eeuwige Woord van God is, die met de Vader eeuwig God is, maar die Mens werd voor ons, en die onze zonde op Zich nam, en in Zijn lichaam droeg op het vloekhout, is voor ons tot zonde gemaakt. En toen gebeurde dat grote, dat wij niet kunnen verstaan. Hoe is het mogelijk geweest, dat Hij, die met de Vader één is, het kon uitroepen: "Mijn God, Mijn God, waarom het Gij Mij verlaten"? Waarom? Om de zonde van u en mij, die Hij in Zijn lichaam droeg, en alleen die zonde kon scheiding maken tussen de Vader en de Zoon. Zo werd Hij tot zonde gemaakt en is een ogenblik verlaten geweest van God. Hij ging in die verlatenheid, opdat wij nooit meer verlaten zouden worden. En toen daar God van God verlaten werd, is er de enorme vaag van de Schepper vrijgekomen: het kruis van Christus is de grote kracht Gods. En daarvan gaat zo'n straling van Goddelijke Liefde uit door de eeuwen heen, om de hele schepping terug te brengen tot God. Dat is de kracht Gods, en Hij roept: "kom tot Mij", en grijp die hoorn aan, grijp het bloed van Jezus Mijn Zoon aan en kniel neer bij het kruis, hoe diep je ook gevallen bent, en hoe groot de nood ook is. Daar worden wij toch een nieuwe schepping, want het kruis van Golgotha heeft de Goddelijke hoogte van drie el. Het kruis van Golgotha heft u op tot de hoogte van het Goddelijk geslacht Zelf. Ja, zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven. Ziet u de Goddelijke macht van het kruis van Golgotha? Ziet u die hoorn, die uitnodigt: "Komt, Oost, Noord, Zuid, West. Grijp het bloed aan en gij zult behouden zijn". Uit liefde wilde Hij voor ons sterven. Het kruis is een wonderbare plaats, waar de zondaar God kan ontmoeten, en waar hij opnieuw geboren kan worden, en God Zijn Vader mag noemen. En nu zijn er nog de draagstokken. Ja, het kruis van Golgotha heeft een vaste plaats, en toch wordt het rondgedragen door heel de wereld op de schouders van de priesters. Het kruis van Christus was daar op de heuvel van Golgotha, maar als u het wil aangrijpen, als u de verzoening met God wilt aanvaarden, als u die grote kracht van dat kruis in uw leven wilt ervaren, hoeft u niet naar Golgotha te gaan. De draagstokken waren altijd in het altaar en zo konden de priesters het op de schouders nemen om het door de woestijn te dragen, de woestijn van dit leven. Zo mag ik ook een priester zijn, om het kruis rond te dragen. En u kunt het aangrijpen op te plaats, waar u bent, als u neer wilt knielen, en u wilt buigen onder de krachtige hand van de Heer en Zijn Liefde wilt aanvaarden, maar stel niet uit, wat u heden doen kunt. En als daar iets is in uw leven: een zonde of een ziekte, het kruis heeft zo'n geweldig draagwijdte, dat met ons vrijgemaakt, ook van de macht des duivels. Nog even terug naar het brandofferaltaar. Dit koperen brandofferaltaar moest precies midden in de voorhof geplaatst worden, tussen de Poort en de Deur, en dus midden in de voorhof. Het was dus centraal gelegen. Alle erediensten, die Israël hield, alle samenkomsten, alle offeranden, vonden plaats rondom dat altaar en dat altaar was altijd in het midden; dat is de wil van God. Ieder keer, als men samenkomt of het nu voor een kerkdienst, voor evangelisatie, bidstond, bijbelstudie, maar ook thuis in het gezin, hoort men geschaard te zijn om het kruis, en behoort Christus de Gekruisigde het middelpunt te zijn. Alles moet van dat Kruis uitgaan. En als Christus niet centraal staat, is het alles waardeloos en is het voor God niet aangenaam. Het kruis predikt: ik leef niet meer, maar Hij leeft nu in mij en door mij. Zo zal de Gekruisigde Christus altijd het centrale Middelpunt van ons leven moeten zijn. Wij hebben gezien, dat het koperen brandofferaltaar precies centraal moest staan. Iedere eredienst, die Israël hield, vond plaats rondom dit altaar en ging uit van dit altaar. Zonder dit altaar was een eredienst ondenkbaar. Ook de handelingen, die de hogepriester en de priesters deden, gingen steeds uit van dit altaar. Kijkt u maar naar de gang van de hogepriester op de Grote Verzoendag; die begon bij dit altaar. Zo is het ook bij de priesters. Zij zouden zelfs niet een priester en hogepriester kunnen zijn, als zij niet eerst bij dit altaar gekomen waren. Hieruit zien wij dus, hoe dat Kruis van Jezus Christus centraal staat, en dat er geen eredienst mogelijk is en geen handeling, die God welgevallig is, of hij moet uitgaan vanuit dat Kruis. Alle andere erediensten en alle handelingen, hoe goed ook bedoeld, zijn waardeloos, als zij niet vanuit dit Kruis uitgaan. En daarom is het zo goed, dat wij dit nog nader bezien. Wij doen dit nu niet meer aan de hand van de symboliek van het brandofferaltaar, maar wij lezen daartoe enige gedeelten uit het Nieuwe Testament, o.a. Romeinen.6: vers 1-14: "*Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus*

uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, omdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, daar wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem. Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wel dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, waar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen er gerechtigheid ten dienste van God. Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade". Wij willen nu bijzonder over vier grote feiten spreken, die gekomen zijn, door het grote werk Gods in Christus, dat voltrokken is op het kruis van Golgotha.

Het eerste feit:

Gods wet eist, dat al de schuld betaald zal worden. En die schuld is niet gering. Het gaat hier niet om materiële dingen, het gaat hier om schade aan de ziel, aan het eeuwige leven, aan het Rijk van God Zelf! Denk eens aan, Gods Woord zegt ons, dat één ziel meer waard is dan al het goud en zilver en al de edelgesteenten van deze wereld. En daardoor verstaan wij wel, dat deze enorme schuld niet door materiële dingen gedekt kan worden. Één ziel is zo kostbaar, want dat is het leven uit God. En als wij gezondigd hebben, dan brengen wij daarmee niet alleen een enorme schade toe aan onze eigen ziel, maar dikwijls ook aan de zielen van anderen. Denk u maar eens na, als wij b.v. lasteren. Dat betekent niet alleen een grote schade voor de lasteraar zelf, maar ook voor degenen, die belasterd wordt. En nu zegt Gods Woord: " De ziel is het bloed ". De ziel is dus met dat bloed ten nauwste verbonden. En als deze schuld volkomen uitgedelgd moet worden, dan eist Gods wet, dat dat zal plaats vinden, doordat een zondeloos mens zijn ziel als losprijs daarvoor zal geven. De mens, voorgekomen uit Adam, heeft gezondigd, en een mens wederom voorgekomen uit Adam, moet die schuld betalen. Dat is de eis. Maar er bestaat geen mens uit Adam, die zo'n kostbare ziel heeft, daar wij allen zondaren zijn. Dan zien wij hier het grote plaatsvervangend lijden van onze Heiland Jezus Christus. Daarom staat er van Hem geschreven, hoe Hij geboren moest worden uit een vrouw. God zoon Zijn Zoon in deze wereld om mens te worden uit Adams geslacht door die wonderbare geboorte uit die vrouw uit Adam, uit de maagd Maria. En nu ging Hij de losprijs betalen. Hij stortte Zijn ziel, dat reine, zondeloos leven als mens, voor u en mij uit in de dood, en Hij stortte daarbij ook Zijn bloed uit, en dat is de losprijs, die alleen kan voldoen. Om de enorme schuld van ons allen uit te kunnen delgen, moest een betaalmiddel komen, dat zoveel waarde heeft, dat dat alles kan betalen en dekken. En dat is alleen het kostbare bloed van Jezus Christus. Daarom zegt Petrus in 1 Petrus.1 vers 18 - 19: " *Wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die u van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam "*. Weet u, waarom dat bloed van Jezus Christus zo kostbaar is? Omdat het bloed verbonden is aan de ziel van Jezus Christus, en dat is dus het leven van Jezus Christus Zelf, dat reine, zondeloze, heilige leven. Er is nog meer. Het bloed van Jezus Christus heeft daarom zo'n enorme kapitale waarde, omdat Hij een bijzondere bloedfactor had, die geen ander mens ooit heeft gehad of zal hebben. Wij allen hebben alleen de bloedfactor van Adams geslacht, die uit Adam voortgekomen zijn. Maar Jezus Christus had niet alleen de bloedfactor van het geslacht van Adam, door de geboorte uit Maria, maar Hij had ook de bloedfactor van Zijn Vader, gelijk ieder natuurlijk mens ook de bloedfactor van zijn vader heeft mee ontvangen. Maar Jezus Christus had geen aardse vader; ook wat Zijn vleeswording betrof, is Hij uit God geboren, want God heeft Hem verwekt. Maria ontving uit de Heilige Geest, en zo verwekte God, ook wat Jezus' menswording betreft, Zijn Zoon. Dit is iets wonderlijks, wat wij met ons verstand niet kunnen begrijpen. Het is een geheimenis Gods, waarvan de Schrift spreekt. Groot is dit geheimenis Gods, in het vlees verschenen. Daarom wordt, niet alleen in deze tijd, maar ook

in alle toekomstige eeuwen de kracht van dat bloed geprezen, niet alleen hier op de aarde, maar ook in de hemelen. En als straks als de Gemeente in heerlijkheid in de hemel is, rondom de troon van God, dan zingen ze daar dat nieuwe lied, dat wij lezen in Openbaring. 5: " *Gij hebt ons Gode gekocht met uw bloed* ". Het bloed van Jezus Christus is daarom zo kostbaar, omdat het de bloedfactor van God Zelf heeft en dat is van het Leven van God, dat onvergankelijke, dat onvernietigbare Leven. Hij, die eeuwig is, de uit Zichzelf bestaande, die alles het leven geeft en die alleen en onvernietigbaar Leven heeft, en dat is in het bloed van Jezus Christus, dat als losprijs voor uw en mijn ziel betaald werd en dat is voldoende. Elk andere middel van betaling is verreweg ontoereikend om onze schuld weg te nemen, maar dank God, het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonde. Zo is daar voor alle schuld betaald en voldaan, ook voor alle schuld, die nog gemaakt zal worden, mits het maar beleden wordt. Daar komt het op aan. Als bij onze stonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en het bloed van Jezus Christus reinigt jurk ons dan van alle zonde. Dat is de voorwaarde, dat bij onze stonden en onze schuld belijden. Dit is het eerste feit.

Het tweede feit.

Gods met eist ook, dat de zondaar zijn straf zal ontvangen, en dat is de vloekdood. De zondaar moet sterven. En nu vinden wij in de Schrift, hoe Jezus onze straf op zich nam. Hij werd niet alleen uit een vrouw, maar ook onder de wet geboren. Hij heeft onder de wet geleefd, en is onder die wet voor onze stonden veroordeeld geworden kunt hij is in onze plaats naar het vloekhout gegaan, en aan dat vloekhout genageld, om daar onder het oordeel van God aan die vloekdood te sterven. Dat zijn geweldige dingen. Toen Jezus Christus daar onder de wet voor ons als zondaar werd gevonnist, en dat vonnis aan Hem voltrokken werd, wat is er toen gebeurd? Toen is daar de zondaar gestorven in Jezus kruisdood. En dat heeft geweldig gevolgen. Immers, de zonde kan alleen tocht zondige daden komen, als zij een zondaar tot haar beschikking heeft. De leugen kan pas overgaan tot liegen, als hij een leugenaar tot zijn beschikking heeft. Dit is het grote werk in Jezus Christus, dat God in Jezus kruisdood de zondaar onttrok aan de macht van de zonde, niet aan de zonde zelf, maar aan de heerschappij van die zonde. God nam de zonde niet weg uit deze wereld, toen Jezus stierf. De zonde is er nog, hij is eerder erger toegenomen maar God nam de zondaar weg uit deze wereld in Jezus kruisdood, om hem over te zetten als een nieuw mens in het Rijk van Hem. Dat zijn geweldige dingen en dat leert de Schrift! Immers, de zonde kan onmogelijk macht hebben in een zondaar, die dood is. Dat gaat niet meer en dat zegt ons hier Rom.6: vers 6 - 7.: *Dit weten wij immers, dat onze oude mens (die zondaar), medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonden zijn; want wie gestorven is, is rechten vrij van de zonde.* Hoe wordt deze zegen ons deel? Hier zitten vele mee te worstelen. Men weet en gelooft wel, dat al onze zonden vergeven zijn om Zijns Naams wil, en dat het bloed van Jezus Christus ons reinigt, maar men weet niet hoe men moet ontkomen aan de heerschappij van de zonde, aan de maagd van de zonde, zodat wij nu niet meer behoeven te zondigen. En dit is, wat God ons in Christus geschonken heeft: een volkomen verlossing. Die de Zoon vrijgemaakt heeft, zal waarlijk vrij zijn.

Hoe wordt dit ons deel? Daar gaat het om!

1. Enkel en alleen door het geloof. Dat wij dit geloven, dat Jezus Christus het werk volbracht heeft, en dat Hij daar in Zijn kruisdood ook de zondaar medegekruisigd heeft en deed sterven, radicaal. Dat geloof moeten wij niet trachten uit onszelf op te brengen, maar dat ontvangen wij van God Zelf door de verkondiging van deze boodschap, door de verkondiging van het volle Heil in Jezus kruisdood tot stand gekomen. En als wij het Woord horen, deze boodschap van het kruis, en dat gaan opnemen en bewaren in ons hart, dan ontvangen wij daarbij ook het geloof daarin. God Zelf bewerkt het en geeft het door zijn woord en Geest.

2. Dat wij dan in dat geloof, heel persoonlijk, voor onszelf moeten toe-eigenen, wat gegeven is: dus door een geloofsdaad, wat diens een geloofs-overgave is, door te zeggen: " Heer hier ben ik. Ik geloof Heer, dat Gij ook voor mij, daar aan dat kruis als zondaar gestorven zijt, niet alleen voor mijn zonde, maar dat U volle mij als zondaar gestorven bent, zodat, wat mijn zondaar-zijn betreft, ik niet weer leef. Heer, toen Gij daar stierf op dat kruis, bracht Gij die zondaar in mij in de dood. En nu Heer, in grote dank neem ik dit offer aan. Heer ik aanvaard Uw plaatsvervangend lijden en sterven voor mij. En dat betekent dus nu voor mijzelf: " Ik leef

nu niet meer als zondaar, maar Hij leeft nu voor mij en nu ook in mij ". Ik kan mijzelf niet vrijmaken van de macht der zonde, maar Hij heeft mij vrijgemaakt daarvan, toen Hij mij als zondaar aan mijn zondaar-zijn deed sterven. Van nu af aan leef ik niet meer voor de wereld en voor mijzelf, maar voor God en Zijn Koninkrijk. Ik leef voortaan niet meer naar het vlees, maar nu naar de Geest. Dat betekent dus aan onze zijde absolute capitulatie. Dat is ook alles, want Christus doet alles. Zelfs uw capitulatie moet Hij nog werken, maar u moet meewerken. En als ik dan zeg: " Heer, ik geef geheel mijn leven aan U ", dan betekent dat ook, dat heel mijn levens-terrein nu aan de Heer overgegeven wordt. Dat wil zeggen: Ons gedachteleven onder Zijn heerschappij stellen, zodat wij de dingen bedenken, die van Hem zijn. Ook ons verstandsleven, ons gevoelsleven, ons begeerteleven onder Zijn controle brengen. Wie dat wil doen en in oprechtheid des harten dat aan de Heer vraagt, die ervaart, dat de Heer ons niet beschaamt; dan wordt heel ons levens-terrein door Hem in bezit en onder controle genomen. En ik kan de verzekeren, dat dan de zonde geen heerschappij meer kan krijgen. Velen willen wel hun zonden kwijt, maar niet zichzelf, en daarom moeten zij altijd weer opnieuw zondigen; want zo hout leed als men weer zichzelf wil blijven, en zich wil handhaven, grijpt de macht der zonde hen ogenblikkelijk weer aan, en zij vallen en zondigen weer. Maar wanneer wij in Christus willen zijn en zeggen: " Heer, Gij hebt recht op heel mijn leven ", dan bestaat de mogelijkheid te leven op het hoogste niveau, onttrokken aan de macht der zonden.

Nu het derde feit.

Toen Jezus Christus voor de zonde en de zondaren stierf onder de wet, naar de eis van die wet, heeft Hij die wet volbracht, en is Christus het einde der wet geworden; die wet, uit inzettingen bestaande, die God door Mozes liet geven aan zondige mensen, opdat daardoor die zondige mensen goed besef van zonde zouden krijgen en zij zouden verstaan, dat zij uitermate zondig waren, dat zij allen onder de vloek lagen, want allen hebben de wet overtreden. De wet doet zonde kennen, en eist de dood van de zondaar. Maar nu is die zondaar dood in het kruis van Christus, en daar is dus het einde van de wet gekomen. Prijs God! Dit is zeer belangrijk. Weet u waarom? Dit moeten wij weten. In Romeinen 7: vers 1 - 6 zegt Paulus:

" Of weet gij niet broeders-ik spreek immers tot wie de wet kennen-dat de wet heerschappij voert over de mens, zolang hij leeft? Want de gehuwde vrouw is door de wet aan haar man geboden, zolang deze leeft; wanneer echter de man sterft, is zij ontslagen van de wet, die haar aan dien man bond. Zo zal zij dan, indien zij bij het leven van haar man een ander tot man neemt, echtbreekster heten; wanneer echter de man sterft, is zij vrij van de wet, zodat zij geen echtbreekster is, indien zij zich aan een andere geeft. Bijgevolg, mijn broeders, zijt ook gij dood voor de wet door het lichaam van Christus om het eigendom te worden van een ander, van Hem, die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht zouden dragen. Want toen wij in het vlees waren, werkten de zondigde hartstochten, die door de wet geprikkeld werden, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen; maar thans zijn wij van de wet ontslagen, dood voor haar, die ons gevangen hield, zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes en niet in de oude staat der letter ".

Dus heeft de wet heerschappij over de mens, zolang hij leeft natuurlijk; maar als de mens gestorven is, is die mens ontslagen van de wet. Die wet is niet voor doden, maar voor levenden. En als wij nu aan ons zondaar zijn gestorven zijn in Jezus kruisdood en dat geschiedde onder de wet en onder de veroordeling van de wet en daar werd aan de eis van de wet voldaan dan, nu ook ontslagen van die wet. Dit is toch duidelijk want Als iemand een misdaad gepleegd heeft, dan wordt hij veroordeeld naar de wetgeving, die hier geldt. Sterft echter ze deze overtreder, dan is hij ontslagen van die wet. Zo ook wij. Jezus stierf de vloekdood voor ons, nadat Hij het volle pond betaald had, en geheel naar de wet gevonnist was geworden. Maar nu die zondaar gestorven is, is hij niet alleen onttrokken aan de zonde, maar ook onttrokken aan de wet. Dat is heel erg belangrijk. Weet u waarom?

Omdat velen dit niet begrijpen en verstaan, zeggen zij: " Waarom is dit nu zo belangrijk "? Omdat, zo gauw wij weer naar die wet willen gaan leven, gaan wij dus weer zelf leven, en het weer zelf doen en onttrekken wij ons daardoor aan Christus. Dat is het. Paulus zegt het zo duidelijk in Galaten 5: vers 3 " *Nogmaals betuig ik aan ieder, die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de gehele wet na te komen. Gij zijt los van Christus, als gij door de wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade zijt gij. Zo gauw als ik weer de wet ga najagen, en ga trachten, die na te komen doe ik het en leef ik weer en onttrek mij daardoor aan de*

kruisdood van Christus, dan leef ik weer, zoals voor het kruis. Wij leven nu toch niet vóór het kruis, maar ná het kruis: ik ben gestorven, want Christus is het einde der wet. Paulus zegt het ook in Galaten. 2: vers 19: " *Want ik ben door de wet voor de wet gestorven om voor Christus te leven*". Wanneer is Paulus door de wet gestorven, m. a. w. wanneer werd Paulus door de wet van God gevonnist en veroordeeld tot te vloekdood? Paulus zegt: ik ben door de wet gestorven. Wanneer is dat gebeurd? Antwoord: Toen Jezus onder de wet werd veroordeeld en toen Jezus ook voor Paulus daar stierf. En het is voor ieder, die Christus aanvaardt! Zo gauw als wij die oude wet weer willen nakomen, en die geboden willen najagen, dan zijn wij bezig ons zelf te verlossing en te heiligen. En dat zijn de Israëlieten al die eeuwen bezig te doen, maar zij komen er nooit, want het is een onmogelijkheid. Er bestaat geen gerechtigheid, die door het geloof is, is alleen in Jezus Christus. Wij zijn nu gestorven voor de wet, maar wij leven toch, natuurlijk! In de Zoon van God en uit geloof van de Zoon van God.

Is er voor ons dan geen wet?

Ja, de nieuwe wet.

Wij zijn aan het oude gestorven, en zijn nu met Christus opgewekt in nieuwheid des levens-wedergeboren. Nu zijn wij geen nakomelingen van Adam meer, maar nakomelingen, geboren uit God, uit Christus. Want Hij, die voor ons gestorven is, is ook voor ons opgewekt. Maar hoe werd Hij opgewekt? Door de majesteit des Vaders, door de Geest van de eeuwige God, zodat Jezus nu leeft voor God als de Zoon van God als de nieuwe Mens, en wij in Hem, gestorven aan onze oude Adams-afstamming (Adams-natuur) om nu met Christus in Zijn dood, door de Vader opgewekt te worden in nieuwheid des levens. Wij zijn dus niet uit God geboren, uit de Geest van God in Zijn Zoon Jezus Christus, waardoor wij nu ook zonen van God zijn, voortgekomen uit die eeuwige, eniggeboren Zoon van God, en die gaat heel wat verder, dan de wet, die God aan Mozes gaf! Maar de volmaakte wet van God is wel veel zwaarder dan de wet van Mozes, en toch niet zwaar. Want het gaat er nu niet om, dat ik als zwakke mens, zwak door de zonde, zwak in misdaden, moet trachten die wet na te gaan leven; neen, maar nu, levende als een wedergeborene, in en uit Christus, en uit de kracht van God, heb ik dat Christus-leven in mij ontvangen. En dat is geen wet, die ik moet najagen, maar het is een wet, die ik als natuur in mij ontvangen heb. Die volmaakte wet, die alleen in Christus is, is ons deel geworden in Hem. Als gij niet meer voor u zelf leeft, maar voor Hem, die zijn leven voor u gaf, en Hij dus uw leven is geworden, dan hebt u daarmee ook Zijn Goddelijke natuur in u ontvangen: Christus in ons. Wij hebben daarmee de volmaakte wet van God in ons ontvangen, in ons hart en in ons verstand.

Wat moeten wij nu doen, om daar deel aan te krijgen, dat wij die volmaakte wet van God, die ver boven de wet van Mozes uitgaat, nakomen.

Het is simpel eenvoudig. Weet u, wat het Woord van God ons leert?

De wet wordt door één ding geheel en al gevuld, en dat is door de Liefde Gods, niet de liefde van mensen. De Liefde van God is de vervulling der wet, staat er geschreven.

En wat heeft God nu gedaan in Christus?

Hij heeft Zijn Liefde, Gods Liefde, in onze harten uitgestort door de Heilige Geest. Dat is gebeurd, toen gij Jezus aannam, en uw leven Christus is geworden: " Heer, hier ben ik en nu leeft Gij in mij. Kom met Uw Geest Heer en bezit mij "!

En dan stort de Heilige Geest de Liefde Gods in uw hart uit. Dan behoeft u niet meer te bidden: " O, Heer, geef mij Uw Liefde ", want die is al uitgestort in uw hart.

Maar u moet wat doen!

" Heer, die Liefde van U, die ik van mijzelf niet bezit, die in mijn hart is uitgestort, die wil ik nu plaats geven in mijn leven, ruimte geven, zodat die Liefde mij gaat beheersen en dat al mijn daden en gedachten door deze Liefde worden gedreven, die ik gekregen heb ". Het is niet alleen voldoende, dat wij de Heilige Geest ontvangen hebben, maar het gaat er nu om, dat te Heilige Geest ons ontvangt, zodat Hij niet alleen een mooie kamer krijg in ons hart, maar Hij wil ons geheel bezitten. Geeft Hem ruimte. Laat Christus door de Heilige Geest niet alleen geëerde Gast zijn in uw binnenkamer, maar laat Hij uw Hoofd, Heer en Meester zijn, zodat die Liefde tot daden kan overgaan. Dat word wonderbaar!

Nu het vierde feit.

Toen Jezus aan het kruis stierf, gebeurde er nog een geweldig ding: Het dodenrijk en de machthebber van het dodenrijk-de duivel- moesten Jezus' ziel opnemen, toen hij deze uitstortte in de dood; maar ik kan u verzekeren, dat kwam het dodenrijk en zijn machthebber

lelijk te staan. Het lag hem letterlijk zwaar op de maag. Een wonderbare afschaduwing ervan vinden wij bij Jona, want Jezus zegt: " Gelijk Jona drie dagen in de ingewanden van de vis was, zo zal ook de Zoon des mensen drie dagen in het hart der aarde zijn ", in het dodenrijk. (Mattheüs.12. vers 40). En u weet wel, toen Jona in dat zeemonster was, kon dat dier Jona niet verteren, die lag hem echt zwaar op de maag. Hij moest Jona weer uitspuwen op het land, en zo ontving Jona het leven weer terug. Dit is maar een zwakke afschaduwing. Toen Jezus Christus Zijn reine, zondeloze, heilige ziel uitstortte als een losprijs voor u en mij, en het dodenrijk die ziel moest opnemen, toen verloor dat dodenrijk al zijn recht; want het dodenrijk, de dood en de machthebber satan volbrengen ontlenen tramrails hun recht alleen aan de zonde. Toen daarom het dodenrijk en zijn machthebber Jezus' ziel moesten ontvangen, kon satan geen recht uitoefenen over de zondeloze ziel van Jezus, en kon die dus niet gevangen zetten; integendeel, Jezus werd daarmee de machthebber en nam de gevangenis gevangen.

Daarom zegt Jezus Christus: " *Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van den dood en het dodenrijk* " (Openbaring.1 vers 18).

De dood heeft zijn verschrikking verloren, en de machthebber van het dodenrijk werd onttroond. En wat gebeurde er nog meer? Er waren in dat dodenrijk zielen van mensen, die hun geloof reeds gesteld hadden op God en op de verlossing, die God zou aanbrengen in de beloofde Messias. Zij waren op een aparte plaats in dat dodenrijk, maar zaten daar toch gevangen. Toen Jezus daar nu binnenkwam, nam Hij niet alleen de gevangenis gevangen, maar Hij nam de gevangenen mee naar Zijn heerlijkheid, zodat deze gelovigen doden niet meer in het dodenrijk zitten, maar nu leven bij Jezus. Alleen de zondaars, die in hun zonde gestorven zijn, zonder hoop en zonder geloof, zitten daar nu nog, als in voorarrest te wachten op de grote dag, dat Jezus gericht zal houden op de grote witte troon. Dat zegt immers het Schriftwoord. Wij lezen dat in Hebrëeën 2 vers 14 en 15: "*Daar nu de kinderen aan vlees en bloed deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door Zijn dood hem, die de macht over de dood had, den duivel, zou onttronen en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven, door angst voor den dood tot slavernij gedoemd waren*". Dus vrijgekomen van de macht van de dood en van de macht van satan. En daarom lezen wij in Efeziërs.4: vers 8 een aanhaling van een Oud-Testamentische profetie, waarin al staat geschreven, hoe Jezus de gevangenis gevangen heeft genomen en gevangenen meenam: Daarom heet het: "*opgevangen naar den hoge, voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen*". Krijgsgevangenen nam Hij mee, en toen Hij het dodenrijk verliet, verlieten alle zielen, die in hoop en geloof op God gestorven waren, deze plaats en waren nu bevrijd. De prijs was betaald! Nu gaan de gelovigen niet meer naar het dodenrijk, dat heeft opgehouden. Jezus zijde dan ook tegen de moordenaar aan het kruis: Heden zult gij met Mij in het paradijs, in Mijn heerlijkheid zijn ". Geest en ziel van de gelovige, die in Christus ontslaapt, is bij Jezus, zoals Paulus het zegt: " *Ik ben veel liever ontbonden van dit lichaam, want dan zal ik met Christus zijn* ". Het aller heerlijkste komt nog, als Hij straks wederkomt voor de Gemeente, en wij ook nog een verheerlijkt opstandingslichaam zullen krijgen. Zo zien wij welke geweldige feiten tot stand gekomen zijn door dat grote werk Gods in Jezus Christus op Golgotha's kruis. Daar werd in de heerste plaats de prijs betaald, die voor alle eeuwen der eeuwigheid voldoende is. Er is geen kostbaarder iets in de hemel en op aarde en voor alle eeuwigheid dat het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon. Daardoor zijn wij vrijgekocht en is onze schuld volkomen uitgedelgd. Ten tweede zijn wij vrijgemaakt van de heerschappij der zonde, opdat wij aan ons zondaar-zijn met Christus gestorven zijn, om nu voor Hem te gaan leven.

Ten derde zijn wij vrijgemaakt van de wet in geboden en inzettingen bestaande, om nu door Christus Zelf en door Gods Geest de Goddelijke natuur deelachtig te worden en de volmaakte Liefde in ons hart te ontvangen. En tenslotte zijn wij ook vrijgemaakt van de macht en de angst van de dood en van satan. Want die de Zoon vrijgemaakt heeft, is waarlijk vrij. En door dit alles zijn wij door God volkomen en volmaakt gerechtvaardigd geworden naar de eis van Zijn wet. En op grond van dit volbrachte werk vloeit een nog grotere stroom van zegen ons toe, want wij zijn daar immers wedergeboren geworden, en daarom nu kinderen van God, gestorven aan de afstamming van Adam, en daarom nu kinderen van God, gestorven aan de afstamming van Adam, en in Christus mede opgewekt. En daardoor uit Gods Geest opnieuw geboren in Zijn Zoon, zijn wij nu waarlijk kinderen Gods, ook erfgenamen van God en mede erfgenamen van Christus. Deze rijke erfenis wordt

ons toegeworpen, alleen op grond van dit volbrachte werk van Jezus Christus. Daarom gaat het alles uit van dit altaar (het kruis). En daarom zullen wij ook Hem in alle eeuwigheid der eeuwigheden daarvoor danken, loven en prijzen!

Wij zijn nu toegekomen aan de behandeling over het koperen wasvat, dat wij vinden in Exodus. 30 vers 17- 21:

" De Here sprak tot Mozes: Gij nu zult een vat van koper maken met een voetstuk van koper voor de afwassingen, het plaatsen tussen de tent der samenkomst en het altaar, en daar water in doen. En Aäron en zijn zonen zullen daarin hun handen en voeten wassen. Wanneer zij naar de tent der samenkomst komen, zullen zij zich met water wassen, opdat zij niet sterven; of wanneer zij naderen tot het altaar, om dienst te doen en een vuuroffer in rook te doen opgaan voor den Here. Zij zullen dan hun handen en voeten wassen, opdat zij niet sterven; het zal voor hen een altijd durende inzetting zijn, voor hem en voor zijn nakomelingen naar hun geslachten ". In rechte lijn vanaf de poort van de voorhof in het midden daarvan, tussen het altaar en de ingang van het Heiligdom staat het koperen wasvat. Wij zijn nu tot een zeer belangrijk punt gekomen, want de symboliek van in koperen wasvat heeft een grote sprake Gods in Christus, waarvan helaas weinig gelovigen kennis hebben, het niet verstaan of miskennen zelfs. Met dat koperen wasvat, dat op het brandofferaltaar volgt, komt God een flinke stap verder tot Zijn doel met ons, als wij maar gehoorzaam willen zijn. Dat koperen wasvat is vat het allergrootste belang, want zonder dat wasvat is er geen heiligmaking, kunnen wij dus niet ingaan in het Heiligdom, " op straffe des doods " (staat er hier in Exodus 30: vers 20). Zonder dat koperen wasvat is er ook geen vruchtbaarheid in onze dienst. De weg is Christus en in dat koperen wasvat zien wij ook bepaald werk in Christus, wat Hij aan ons wil doen, moet kunnen doen, willen wij tot de volmaaktheid kunnen komen. Hier in Exodus 30 hebben wij gelezen in vers 18: *" Gij zult nu een vat van koper maken met een voetstuk van koper voor de afwassing "*. Het koperen wasvat dient voor de reiniging, en dit is ook de enige plaats van reiniging, die God gegeven heeft. En de reiniging is van zeer groot belang, want de zondaar, die nu wel gerechtvaardigd en in beginsel een kind van God geworden is door het kruis, moet echter van alles gereinigd worden. Het begint bij een eerste totale reiniging, maar daarna volgt ook de dagelijkse reiniging, die wij niet moeten vergeten. Iedere gelovige heeft beiden nodig. Zolang hij nog in het vlees woont, heeft hij die dagelijkse reiniging nodig. Anders kunnen het Heiligdom niet in, en hebben wij ook geen vruchtbare dienst. Die reiniging is nodig, om dat wij dagelijks nog weer besmet worden met de oude mens: de zonde; die nog in dit sterfelijke lichaam woont, maar er niet in mag heersen. En wij worden ook besmet, omdat wij onze handel en wandel nog hier in deze zondige wereld hebben, en steeds met allerlei ongerechtigheid in aanraking komen. En dat duurt voort, zolang wij hier in deze wereld zijn, en wij nog niet het verheerlijkte opstandingslichaam hebben ontvangen. Dit wasvat symboliseert Jezus Christus als onze Reiniger. Hij is het, die ons reinigt. Reiniging van ons zelf baat niets, Hij moet het doen. Dit is van het allergrootste belang. Wij willen dat nader bezien. In Exodus 30 lezen wij dit in de verzen 20 en 21: *" Wanneer zij naar de tent der samenkomst komen, zullen zij zich met water wassen, opdat zij niet sterven "*.

Maar ook:

" of wanneer zij naderen tot het altaar, om dienst te doen en een vuuroffer in rook te doen opgaan voor den Here. Zij zullen dan hun handen en voeten wassen, opdat zij niet sterven ". Zo dikwijls, als de priesters van het Oude Verbond het heiligdom in moesten, zo dikwijls moesten zij zich eerst wassen aan het koperen wasvat. En zo dikwijls als zij de dienst gingen doen aan het brandofferaltaar, zo dikwijls moesten zij zich eerst wassen bij dat koperen wasvat. Nu staat daarbij, tot tweemaal toe, "opdat zij niet sterven". God is radicaal. U ziet van welk belang dat is! In deze schaduw-dienst, in de tabernakel-dienst, ging het om een zichtbaar Heiligdom, met een zichtbare dienst en daaraan waren dan ook zichtbare straffen verbonden. Maar die heerlijkheid, waarin wij nu mogen leven, die de vervulling is van dit oude, is de onzichtbare tempel (de Gemeente) van God. Zij is dat wonderbare Heiligdom, dat bestaat uit levende stenen. En waar het bij de Heer gaat om het werkelijke, het geestelijke, zijn nu de straffen ook geestelijk. Dit wil dus zeggen: als een kind van God niet gehoorzaam is aan de dagelijkse reiniging door de Here Jezus, waar dit koperen wasvat van spreekt, dan zal hij niet lichamelijk sterven, zoals de oude priesters, die dan onder het doodsoordeel stonden, maar dan betekend dat, dat wij geestelijk gaan sterven, dat wij gaan verdorren en onvruchtbaar gaan worden en zullen zijn. Dan zijn wij als een rank, die niet

meer aan de ware wijnstok Jezus Christus is verbonden. " En elke rank, die aan Mij niet blijft ", zegt Jezus, " verdort ". Willen wij het waarachtige leven hebben, en tot die volmaaktheid komen en vruchtbaar zijn voor de Heer in Zijn dienst, dan is het noodzakelijk, dat wij in Jezus blijven. " Zonder Mij kunt gij niets doen ". Wij moeten in Hem blijven. Maar, wij blijven in Hem door de dagelijkse reiniging. Als wij ons niet dagelijks laten reinigen, komt er tenslotte een breuk. En daarom is het zo belangrijk! Jezus zegt het Zelf. In Johannes 13 vers 8 lezen wij, hoe Jezus Zijn discipelen de voeten gaat wassen. Daar hebt u die reiniging in een beeld gebracht. En dan kent u ook wel het protest van Petrus: " *Gij zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid* ". En dan antwoordt Jezus: " *Indien ik u niet was, hebt gij geen deel aan Mij* ". Dat is vreselijk! Want geen deel hebben aan Christus betekent: niet met Christus verbonden zijn, dus niet in Hem blijven, wat afsterven betekent, de geestelijke dood en onvruchtbaar zijn. Daarom is dat koperen wasvat zo belangrijk. Er is nog zoveel onkunde wij velen, over de diepe symboliek hiervan, en wat het nu voor ons te betekenen heeft. En let u op, wat Jezus zegt: " Indien Ik u niet was ". Dus geen eigen reiniging. Er is er maar Één, die in staat is ons dagelijks te reinigen, en dat is Jezus. Wij moeten ons door Hem voortdurend laten reinigen, anders kunnen wij nooit het Heiligdom ingaan. En het Heiligdom is immers de plaats, waar wij een bijzondere gemeenschap met God verkrijgen, de plaats, waar Jezus ons heilig maakt. Maar de Heer kan ons niet heilig maken, voordat wij gereinigd zijn. De reiniging gaat aan de heiligmaking vooraf. Er bestaat geen heiligmaking zonder de reiniging. Maar het is zelf nog van veel groter belang. Allereerst de plaats van dat koperen wasvat, dat door het Woord heel duidelijk op meerdere plaatsen genoemd wordt. In Exodus 30: vers 18b lezen wij: " *Het plaatsen tussen de tent der samenkomst en het altaar* ". Het stond dus tussen de ingang van het Heiligdom en het altaar, en hoe juist is die door God aangegeven plaats. Het wasvat volgt dus op het altaar, hetgeen betekent, dat wij pas gereinigd kunnen worden, als wij eerst gerechtvaardigd zijn. Eerst moeten wij neerknielen bij het Kruis, ons hart en leven aan Jezus geven en Hem aannemen als onze Heer, als onze Verlossing en Heiland. Daarna pas kan de reiniging beginnen, en dat moet ook gebeuren; m. a . w. de reiniging is dus alleen voor de gelovigen in Christus, want de reiniging zonder voorafgaande bekering en overgave aan Christus, is zinloos. Het reinigen van de " oude mens " heeft geen zin; dat zou precies hetzelfde zijn, als wanneer wij een varken zouden wassen. Want dat varken blijft zijn natuur behouden, en zo gauw het weer de gelegenheid krijgt, rolt het toch weer in de modder. Maar, als dat varken een nieuw hart zou krijgen - b.v. een poesenhart- waardoor het een afkeer krijgt van modder, dan gaat hij zich dagelijks reinigen. Een reiniging zonder vernieuwing van hart heeft geen zin. Probeer u toch niet uzelf op te knappen, maar komt, zoals u bent door de Poort bij het altaar (het kruis). En als wij daar ons hebben overgegeven, onze oude mens in de dood op het altaar, dan volgt de reiniging. Nu vinden wij in dat koperen wasvat niet alleen uitgebeeld Jezus als onze Reiniger, maar ook is daar in uitgebeeld; het bad der wedergeboorte. Als wij dus liturgie neergekniel zijn bij het Kruis van Jezus, en wij hebben daar de rechtvaardigmaking en de vernieuwing ontvangen, dan zijn wij in beginsel een kind van God. Maar wat wij nu in wezen zijn, moeten wij ook worden. En dat geschiedt bij dat koperen wasvat. Wij moeten van alles gereinigd worden. Wij vinden dit in 1 Korintiërs.6 vers 10 en 11 duidelijk vermeld, waar de apostel in de autoriteit van de Heilige Geest moest neerschrijven: " *Dwaalt niet! Hoereerders, afgodendienaars, overspelers, schandjongens, knapenschenders, dieven, geldgierigen, dronkaards, lasteraars of oplichters zullen het Koninkrijk Gods niet beërven* ".

En nu komt het:

" *En sommigen van u zijn dat geweest. Maar gij hebt u laten afwassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd door den naam van den Here Jezus Christus en door den Geest van onze God* ". " Gij hebt u laten afwassen "; d.w.z alles van het oude moet er uit! Het is eigenlijk zo: als wij aan Kruis gekomen zijn, dan worden wij wel helemaal omgekeerd, opnieuw geboren, maar dan zijn wij eigenlijk een geledigd vat geworden. Vroegere waren wij een vat in de wereld, een vat vol van boosheid, zonde en ongerechtigheid. Nu zijn wij neergekniel bij het Kruis, en hebben wij ons overgegeven aan de Heer, en zijn wij omgekeerd geworden, waardoor heel dat vat is leeggegooid. Maar nu moet het nog gereinigd worden van alle besmettingen. Een voorbeeld kan dit verduidelijken. Wanneer een beter lange tijd als gifbeker gediend heeft, en het moet een beker worden waaruit een gezonde drank gedronken kan worden, dan moet hij niet alleen leeggegooid worden van zijn gif, maar hij moet ook gereinigd worden. Zo moeten ook wij -onze lichamen

zijn vaten- niet alleen geledigd, maar ook gereinigd worden van alle besmettingen der zonde des vlezes en des geestes. (dat is natuur de geest van deze wereld en van de afgoden).

Daarom staat hier: "*gij hebt u laten afwassen, gij zijt geheiligd en gij zijt gerechtvaardigd*". Wij lezen in Titus 3 vers 5: "*heeft Hij (God in Christus) niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar Zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door den Heiligen Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus onze Heiland*". Daar is een bad der wedergeboorte, die ons toegediend wordt in Christus door Woord en Geest! En dat is noodzakelijk. Wij moeten immers veranderd worden naar Zijn beeld. Wij zullen ook in het Nieuwe Testament zien, dat wij zonder reiniging het Heiligdom niet in kunnen gaan, en geen vruchtbare dienst kunnen hebben. Daarom staat dat koperen wasvat dus tussen het altaar en het Heiligdom in, wat ons duidelijk zegt, dat dit de volgorde is; de reiniging geldt alleen de gelovigen. Maar wij lezen in het Oude Testament in Exodus, dat alleen de priesters zich steeds moesten reinigen. Het was dus niet voor het volk. Maar het Nieuwe Testament, dat de werkelijkheid van het Oude is, is zoveel uitnemender en zoveel heerlijker. Waar in het Oude Verbond het priesterschap alleen voor de stam van Levi was bestemd, geldt, nu de werkelijkheid in Christus gekomen is, dat allen, die door God in Zijn Zoon geroepen zijn door het evangelie, bestemd zijn om priesters te wezen een. Dit zegt Petrus ons ook in 1 Petrus 2 vers 5: "*En laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor den bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus*". Ook vers 9 zegt: "*Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een Koninklijk priesterschap*". Alle gelovigen in Christus zijn dus priesters. In de Gemeente van Jezus Christus bestaat er geen aparte priester-klasse. Dat maken sommige kerken er wel van, maar dat is niet naar de Bijbel, niet naar het plan van God. Allen in de Gemeente zijn groepen tot dit heilige priesterschap. En daarom gaat aan te heiligmaking die reiniging vooraf. De heiliging vindt immers plaats in het Heiligdom, in de tent. Wij lezen, dat zonder reiniging niemand die tent mocht binnen komen. In 2 Korintiërs 6 vers 17 lezen wij, dat God ons opwekt om dat Heiligdom te vormen: "*Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u gaf, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here de Almachtige*". En nu komt het: "*Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedelingen des vlezes Gods*". Zonder reiniging dus geen heiligmaking.

Wij moeten voortdurend gereinigd worden van alle bezoedelingen des vlezes en des geestes, van verkeerde geesten, bijzonder van te afgoden-geesten. En er zijn heel wat afgoden!

Weet u wat ook een afgod is (en daar zijn de meesten zich niet van bewust): wanneer u zich een Jezus Christus maakt naar eigen menselijke voorstelling of naar een bepaalde leer; dan hebben wij een valse Christus, een afgod. Dan noemt u die wel "Jezus Christus", maar het is de waarachtige Christus niet. De enige en waarachtige Christus, die God ons geopenbaard heeft, is de Christus naar de Schriften, en Die moeten wij kennen. En daarom gaat Jezus ons reinigen door het badwater van Zijn Woord, opdat Hij gestalte in ons krijgt; dat is het bad der wedergeboorte. Anders komen wij het Heiligdom niet binnen! Wij lezen dat ook in Hebrëeën 10 vers 19-22: "*Daar wij dan broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het Heiligdom (dat is die tent, waarin wij die wonderbare gemeenschap met God en met Christus zullen hebben en Hij onze heiligmaking gaat voltooien) door het bloed van Jezus (daar begint het, bij het brandofferaltaar) langs den nieuwen en levenden weg, dien Hij ons ingewijd heeft (Hij is de weg) door het voorhangsel, dit is, Zijn vlees, en wij een groten priester over het huis Gods hebben, laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad, en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water*". In Psalm 24 vers 3 en 4 lezen wij dit ook: "*Wie mag den berg des Heren beklimmen (dat is het Heiligdom), wie mag staan in Zijn heilige stede? (dat is ook het Heiligdom). Die rein is van handen en zuiver van hart.*" Eerst de reiniging en daarop volgt de heiligmaking in de gemeenschap met God. Wat wonderbaar! En zonder die reiniging ook geen vruchtbaar arbeid voor de Heer, gelijk wij dat zien op andere plaatsen in de Schrift. Allereerst in Titus 2 vers 14: "*Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij de maken van alle ongerechtigheid (dat is daar op Golgotha's kruis gebeurd); en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken*". Als wij gereinigd zijn, kunnen wij ook volijverig worden in goede werken, in de juiste

dienst. *In Jesaja 52 vers 11 lezen wij, hoe de dienst van de Heer heilig is: " Vertrekt, vertrekt, gaat uit vandaar; raakt het onreine niet aan, gaat weg uit haar midden, gereinigd u, gij die de vaten des Heren draagt ". Willen wij vaten des Heren worden in Zijn dienst? Dan is eerst die reiniging noodzakelijk. En nu gaan wij eerst zien, hoe Jezus ons dan reinigt en waarmee. In dat koperen wasvat moest water gedaan worden, zoals wij gelezen hebben, water tot reiniging. Maar dat was geen gewoon water; dan in de normale zin, maar het kwam van een bijzondere plaats. Dat water was namelijk uit de Rots gekomen (Exodus 17). En nu weten wij wel, Wie die Rots is.*

Dat is Christus!!

Toen Mozes op de rots sloeg, kwam er water uit, opdat de kinderen Israëls hun dorst konden lessen en konden blijven leven. Dat is een beeld van Christus. Hij, die voor ons geslagen werd op Golgotha's kruis, opdat wij nu door Hem zouden gaan leven en gevoed worden. Het koperen wasvat heeft daarom in het Hebreeuws de betekenis van " als een rivier ". Ja, het is de rivier van levend water; want toen Mozes de Rots sloeg, ging dat water met hen mee, staat er. Dat werd een rivier! Zo staat het ook in 1 Korintiërs 10 vers 4: " *en allen den zelfden drank dronken, want zijn dronken uit een geestelijke rots, welke met hen medeging, en die rots was Christus "*. Daar is een wonderbare verwantschap tussen het water en het bloed. Als Jezus Christus aan het kruis geslagen wordt voor onze zonden, dan getuigt Johannes de Apostel in Johannes 19 vers 34: " *een soldaat stak met een speer in zijn zijde en terstond kwam er bloed en water uit "*. Bloed en water horen bij elkaar. Wat is dat water? De Bijbel verklaart zichzelf. Jezus zegt in Johannes 15 vers 3: " *Gij zijt nu rein om het woord, dat ik tot u gesproken heb "*. Dus Jezus reinigt ons door Zijn Woord, en dat is het water. Uiteindelijk is het Zijn dierbaar bloed, dat ons reinigt van alles, maar dat bloed kan pas in werking treden, als wij horen naar en gehoorzamen aan het Woord, dat de Heer tot ons richt. Daarom zijn deze beide met elkaar verbonden. Epheziërs 5 vers 25-27 zegt het ons duidelijk: " *Mannen, hebt uw vrouwen lief, evenals Christus Zijn Gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar de heiligen; haar reinigende door het waterbad met het Woord en zo zelf de Gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zo dat zij heilig is en onbesmet "*. Wij lezen dus in vers 26: " *Haar reinigende door het waterbad met het Woord "*.

Dat is erg belangrijk!

Jezus wil ons reinigen door het Woord, dat Hij tot ons spreekt. En als wij tot Hem gaan om Hem dagelijks te zoeken, (en dat moeten wij, want het is immers dagelijks nodig om tot Hem te gaan met de bede: " Heer reinigt mij ", dan gaat de Heer tot ons spreken door Zijn Woord. En het Woord, waarbij Hij ons dan bepaalt, dat hebben wij nodig. En nu komt daar nog wat bij. Dat water moest in een vat, anders zou het weglopen, en kon het zijn reinigende werking niet doen. En daartoe in diende dat koperen wasvat. Koper is het beeld van de kracht van de Heilige Geest. En wij zien dus, dat de Heer Jezus ons dat badwater wil toedienen door de kracht van de Heilige Geest, want dan doet het pas zijn werk. Jezus zegt: " Mijn Woord is Geest en Leven ". Het gaat er dus maar niet om, dat wij elke dag zo'n hoofdstukje uit de Bijbel lezen en dan zeggen: " Nu is het wel genoeg "! Neen, het gaat er om: " Heer reinig mij en wil tot mij komen, en mij door de kracht van Uw Geest verlichten ". De Heer wil u een bijzonder Woord toedienen door Zijn Geest, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend! En daarom is dat koperen wasvat het beeld van de kracht van Gods Woord, en Geest tezamen. En daar wil de Heer Jezus ons dagelijks mee reinigen, als wij dat maar toelaten. Nu moet u zien, hoe wonderbaar Gods Woord is. Als wij naar de Here Jezus toegaan om ons te laten reinigen, komen wij dus bij Hem van Wie dat koperen wasvat een symbool is. Zo gauw, als de priester bij het koperen wasvat kwam (dus gehoorzaam daar heen ging om zich te laten reinigen), wat gebeurde er dan? Dan zag hij eerst zichzelf. Het wasvat werkte als een spiegel. Het was ook van bijzonder koper gemaakt, n.l. van de spiegels, ingeleverd door de vrouwen, die dienst deden aan de tent der samenkomst. Dat vindt u in Exodus 38 vers 8: " *Hij maakte het wasvat van koper, met een voetstuk van koper, van de spiegels der dienstdoende vrouwen, die dienst deden bij de ingang van de tent der samenkomst "*. U vindt dat misschien een beetje vreemd? Vandaag is de spiegel van vlas met een laagje zilver er achter; maar vroeger kende men dat procédé nog niet, want in die tijd kende men alleen spiegels van gepolijst koper.

Nu heeft een spiegel een heel goede eigenschap: hij toont ons precies, zoals wij er uitzien, niet mooier of lelijker. En dat hebben wij allen nodig, en dat wil de Heer ons geven.

De priester, die bij het koperen wasvat kwam, zag allereerst, hoe hij er uitzag en ontdekte dus zijn onreinheid. Maar hij zag in die spiegel nog meer: hij zag ook het Heiligdom er in weerkaatst, en ook het koperen brandofferaltaar. Hij zag niet alleen eigen onvolkomenheid, onvolmaaktheid en onreinheid; hij zag ook, hoe heilig de Heer is, maar tevens, dat dezelfde heilige Heer Zich gegeven heeft om ons de heiligen. Is dit niet wonderbaar! Ieder goede wastafel is toch met een spiegel uitgerust, is het niet zo? Wij kijken in de spiegel, hoe wij er uitzien en als wij dan zien, dat wij vuil zijn, wat moeten wij dan doen? Dan moeten wij aan die spiegel gehoorzamen, d.w.z wij moeten ons laten reinigen. En dank God, dat alles in dat wasvat afwezig is. Het is niet alleen een spiegel, maar er is ook water in, water, dat ons reinigen dan, water, dat de Heer Jezus ons Zelf geeft en toedient, dat alle onreinheid wegwast. Want het is geen gewoon water, het is water uit de Rots. Het is het Leven van Jezus Zelf, dat Hij toedient door zijn Woord. En wat moeten wij doen, als wij bij Jezus komen. Dan laat de Heer ons niet alleen zien door zijn Woord en Geest, hoe onvolmaakt en onrein wij zijn, en hoe heilig Hij is, maar Hij zegt ons ook: "Neem nu Mijn Woord en laat u door Mij reinigen".

Wij vinden dit immers in Jakobus 1 vers 21: "

Leg dus alle vuilheid, en alle uitwas van de boosheid af, en neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uwe zielen kan behouden".

En dat gebeurt door vers 22 - 25:

"En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden. Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag. Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen". Dan worden wij vol van Zijn heerlijkheid. Zo wil de Heer Jezus ons dagelijks reinigen door Zijn Woord, waarvan het koperen wasvat het beeld is.

En nu moet u opletten!

Van de poort werden nauwkeurig de maten gegeven, evenals van het brandofferaltaar. Maar van het koperen wasvat geeft God niet de vorm aan en ook niet de maat. Natuurlijk had het bij Israël een bepaalde vorm en zekere afmetingen, dat kan niet anders, maar als God noch vorm, noch maat aangeeft, dan heeft Hij daar een diepe bedoeling mee. Welke? Het koperen wasvat is het beeld van de kracht van Gods Woord, toegediend in de kracht des Heiligen Geestes. En dat is mateloos, want Gods Woord is eeuwig en Gods Geest is eeuwig, en die heeft ook geen bepaalde vorm. Denk niet, dat het koperen wasvat een bepaalde kerkvorm of kerkleer is. Dat is niet het badwater, waarmee Jezus u reinigt. De vorm geeft God niet op. En: "de Heilige Geest waait, waarheen Hij wil", zegt Jezus; bij de één waait Hij zus, bij de ander komt Hij zo. Zo is het ook met dit reinigingswater. Laat het u toedienen door Jezus Zelf. Het is van groot belang!

En nu nog over de reiniging.

De eerste reiniging was een totale reiniging. De priesters moesten eerst van kop tot teen in dat water gewassen worden en dat mochten zij ook zelf niet doen, dat moest Mozes doen. Dit staat tot drie keer in het Woord van God. Allereerst in Exodus 29 vers 4: "*Ook zult gij Aäron en zijn zonen doen naderen tot de ingang van de tent der samenkomst, en gij (Mozes) zult hen met water wassen*". In Exodus 40 vindt u het nog eens, en ook in Leviticus 8 vers 6 staat: "*En Mozes deed Aäron en zijn zonen naderen en wies hen met water*". Mozes is een type van Christus. Hij is immers de middelaar van het Oude Verbond. En ik herinner u nogmaals aan de woorden van Jezus: "Indien ik u niet was, hebt gij geen deel aan Mij". Gelijk Mozes Aäron en zijn zonen, de priesters, moest wassen, zo moet Jezus u en mij wassen. Die eerste wassing is helemaal, van op tot teen. Dat vinden wij uitgebeeld in de doop. Als wij tot geloof komen en neerknielen bij het kruis, dan vraagt de Heer daarna een gehele reiniging, waarvan de doop spreekt: één met Hem, met Hem begraven worden en met Hem opstaan. Het koperen wasvat is immers het beeld van het badwater der wedergeboorte. Hoe heeft God het wonder der wedergeboorte tot stand gebracht?

In zijn zoon Jezus Christus!

Want toen Jezus stierf voor de oude mens, de zondaar, kruisigde God die zondaar met Christus mee, en bracht hem met Christus weg in het graf.

Wordt vervolgt.